

[Ingerlise Koefoed]

Om de 3 mill. kr. er det rigtige beløb eller ikke, har været diskuteret. Hr. Flemming Jensen havde lidt fornøjelse af at sige, at det var meget løst anslået. Det er løst anslået, for jeg kan ikke vide, jeg kan ikke sidde og regne ud på forhånd, om 3 mill. kr. er for lidt, eller om 3 mill. kr. er for meget. Er 3 mill. kr. for meget, sker der jo ikke andet, end at de enten overføres til det næste år gennem en bestemmelse i finansudvalget, eller at de går tilbage i statskassen, hvad finansministeren nok vil være mest interesseret i.

Baggrunden i øvrigt for, at det i disse år er særlig vigtigt at komme med og støtte denne slags forslag, har hr. Wilhjelm gjort stærkt rede for.

Vi har et meget stort problem, der hedder arbejdsløshed, og det løser man selvfølgelig ikke ved at lave medborgerhuse. Arbejdsløshedsproblemet løser man ved en bedre fordeling af det eksisterende arbejde og i øvrigt nogle andre politiske initiativer, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her. En bedre fordeling af det eksisterende arbejde medfører bl.a. kravet om en nedsat daglig arbejdstid for alle. For at denne nedsatte daglige arbejdstid skal give folk muligheder for ikke alene at komme i arbejde alle sammen, men også for at deltage i nogen selvudfoldelse, i nogle aktiviteter og noget samvær og altså ikke bare, som hr. Wilhjelm siger, være henvist til at se mange TV-programmer, meget video og i det hele taget til at bruge den frie tid meget til forbrug, når man er færdig med at løse de daglige fællesopgaver, så er det meget vigtigt, at kommunerne og staten stiller rammer for rådighed for menneskers egne aktiviteter, for menneskers egen udvikling.

Forsamlingshusene har man sagt var vigtige for udvikling af folkeligheden, for udvikling af demokratiet. Rammer for selvudfoldelse af aktivitet og samvær i vor tid er vigtige for en videreudvikling af folkeligheden, for en videreudvikling af demokratiet, og det er ikke mindst derfor, at SF, som ikke ønsker en ændring af samfundet, før der er en folkelig opbakning bag denne ændring, et folkeligt ønske, en folkelig egenaktivitet bag ønsket, er meget interesseret i forslag af denne art.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Ja, fru Ingerlise Koefoed, hvis græsrodder er noget, der vokser i øjeblikket, så kan vi da godt regne det konservative folkeparti med, så vidt jeg kan se.

Jeg havde såmænd ikke nogen større fornøjelse af at vurdere 3 mill. kr. fra eller til. Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at de 3 mill. kr. meget let kunne blive til et væsentlig større beløb, hvad forslagsstillerne jo også selv nævner.

Så siger fru Ingerlise Koefoed, at det bl.a. drejer sig om grupper, der er blevet afvist af deres kommunalbestyrelse, og her tror jeg i og for sig, at vi kommer til noget centralt, for dette her kan jo også meget nemt komme til at medføre andre omkostninger, og man har jo muligheden for at skifte en kommunalbestyrelse ud – det sker da nu og da. Stiller man sådan noget til rådighed for bestemte grupper, kunne man måske også frygte – jeg tror, man har eksempler på det – at det i stedet for at bryde isolationen skabe en ny isolation, nemlig mellem disse grupper og andre, der bruger de lokaler, man nu engang har til rådighed i den pågældende kommune.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af egnsteatrene.

Af Lise Østergaard (S) m.fl.

(Fremsat 2/3 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling